

เทศน์อุบรมมราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

มหากุศลยกคนหงษ์ชาติ

กฐินทองคำวันที่ ๒๖ ตุลา ทองคำได้ ๓๓ กิโล ๔๗ บาท ๑ สลึง เท่ากับ ๕,๘๙๔ กอง กฐินเงินสดและเช็คได้ ๒๓,๔๙๙,๔๙๐ บาท เท่ากับ ๑๔,๗๔๙ กอง รวมเป็น ๒๓,๖๑๗ กอง долลาร์ได้หงษ์หมด ๖,๔๐๑ долลาร์ долลาร์นี้ไม่เข้า ตามปกติจะเป็น долลาร์เต็มตัวไปเลย สรุปกฐินทองคำ ๔๔,๐๐๐ กองนั้น กฐินทองคำได้ ๒๓,๒๗๒ กอง เท่ากับน้ำหนักทองคำ ๔๔ กิโล ๓๒ บาท เงินสดและเช็คได้ ๕๓,๒๖๔ กอง เท่ากับเงินสด ๔๔,๒๒๒,๔๐๐ บาท รวมกฐินทองคำหงษ์หมดได้ ๗๖,๕๓๖ กอง ยังขาดอยู่ อีก ๗,๔๖๔ กอง

(ตอนเช้านี้ได้ ๔๔ กองแล้วครับ) ยังขาดอยู่ตั้ง ๗,๔๖๔ กอง ไม่ใช่เล่นนะ แต่ มันก็ได้มาเรื่อย ๆ อย่างนี้ มันจะต้องครบแน่ ๆ จะเอาให้ครบนี่วะ ไม่ได้จันตรอ กันง่าย ๆ ลิงที่เราจะประชุมกันทุกอย่างมีอยู่เยอะในวัดเรานี้ ผู้คนหมวดเรียบร้อยแล้ว เราจะเรียกหมายเข้ามาประชุม สูจะได้ก่อกองพากนี้ ไอ้ก็ได้ก่อ กอง ไอ้หยอดได้ก่อ กอง มีเง่า กูเก่งนักไอ้นี่ วันนี้กูจะมาทางหนึ่งมึง พาดหมวดไอ้จ้าหลดจ้าหลอด หมูหมาเปิดໄกในวัดนี้ ประชุมเรียกหมวดนั่นแหล่ะ ไม่ได้เรื่องแล้วขับไล่ออกจากวัดหมวดเดย มันจะจันตรอ กันง่าย ๆ หรือ

ทองคำก็จะรวมรวมเฉพาะวันนี้ พ่าวันพรุ่งนี้ออกเลยไม่รอ คือเร่งใส่หลอมทาง นั้น ติดต่อทางโรงหลอมเขาเรียบร้อย เพราะฉะนั้นเรายังอยากราบทองคำได้เท่าไร ทางโน้นจะทราบจากคุณชายอีกทีหนึ่ง ไปโน้นแล้วบอกกันเข้าอีก ซึ่งน้ำหนักเรียบร้อย แล้วบอกมาอีกทีหนึ่ง ถ้าขัดข้องตรงไหนเรานั่นแหล่ะเป็นผู้แก้ปัญหาเหล่านี้นั่น เพราะฉะนั้นจึงเร่งอยู่เรื่อย ๆ คือ ๕๐๐ กิโลนี่จะขาดไปไม่ได้เลยในจุดนี้นั่น เพราะเป็น ธนาคารชาติ เป็นเรื่องของชาติใหญ่โตมากที่เดียว เขา曼นิมนต์เราไปในงานนี้ก็เท่ากับ ว่า ถ้าพูดสาย ๆ งาน ๆ ก็ว่าไปเป็นเจ้าภาพด้วยกัน ความจริงเข้าให้เราไปเป็นหัวหน้า นั้นแหล่ะ ที่นี่เมื่อขาดเหลือเท่าไรเรายังต้องหมุน

คิดดูซึ้งตั้งแต่เงินที่จะมารายพระนั้น เราเปิดหมวดโดยเชี่ยวนา ในฐานะที่เราไป เป็นหัวหน้าอยู่ในนั้น ไม่ให้บกพร่องในงานนี้ว่างั้น ถ้าหากเงินรายพระองค์จะเท่าไร ๆ รวมแล้วเป็นเท่าไร ทางโน้นให้เป็นตามอัธยาศัย ได้มากได้น้อยก็แล้วแต่รวมรวมกัน เหลือจากนั้นเราจะให้หงษ์หมด นี้อันหนึ่ง จากนั้นแล้วถ้าทางโน้นไม่มี เราให้หมดร้อย เปอร์เซ็นต์โดยบรรดาพระที่นิมนต์มา เราสั่งเสียไปแล้ว ทางนั้นก็บอกว่าพอหั้นนั้น แล้ว

สองวันมานี้เราให้โกรไปอีก เราจะเพิ่มเข้าอีกเรียกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนเงินที่ถวายพระล้านเท่าไรเราก็ลืมแล้วแหละ เงินทั้งหมดมันจะประมาณสักสองล้านกว่าที่ถวายพระนะ เราจะส่งไปให้อีกครึ่งหนึ่ง ทางนั้นก็ปิดทันทีเลย ไม่เอา เพราะหลวงตาได้ช่วยคลังหลวงนี้มากต่อมาแล้ว ไม่รับกวนแหละ ปิดอีกด้วยนะ ไม่เอา ๆ เลย ตกลงเราก็เลยไม่ให้แหละ ทางโน้นพร้อมแล้วเราก็เลยไม่ให้ นี่เราจะให้เป็นกรณีพิเศษ ให้ไปครึ่งหนึ่งล้านกว่า ทางโน้นไม่เอา ปิดทันทีเลย ก็เป็นอันว่าเรียบร้อยไปทุกอย่างแล้ว

หลวงตาไปทำงานที่ไหน ๆ หลวงตาพูดจริง ๆ ตัวเท่านู้นก็ตาม แต่จิตใจไม่ได้เป็นหนูนนะ มันเด็ดขาดทุกอย่างเลย ถ้าพูดรื่องความกวางขวางเราไม่อยากพูด มีมาเดือนนั่ว่าจันแลย คิดดูซิว่าทองคำเราราบานี้กำลังจนตระกอนจนมุม ขอให้มีทองคำมาตั้งเป็นภูเขาสักสามลูก เราจะเอารถแทรกเตอร์ไว้ที่เดียวเรียบวุธ ไม่รับกวนพื้นองทั้งหลายแหละ ที่เราจะเอามาไว้เป็นของตัวแม็กโลหนี่ไม่มี เพราะจิตมันออกช่วยโลกเวลานี้ ก่อนที่เราจะได้ม้าช่วยโลก เราพิจารณาเต็มหัวอกเรแล้วนี่น่ะ ไม่ใช่เราผึ้งผังตึงตั้งออกมานะ เพราะฉะนั้นเวลาเราสั่งอะไรแล้วเรียกว่าແນ່ທຸກอย่าง แล้วสั่งผົງ ๆ เลย อะไรมาผ่านไม่ได้ คำว่าผ่านมีแต่สิ่งที่มันผิด ทางนี้พิจารณาสมบูรณ์แบบแล้วถูกต้องแล้วออกเลย ๆ เราทำอย่างนี้กับพื้นองทั้งหลายตลอดมานะ เพราะฉะนั้นเรารถึงว่าเราສลัะทุกอย่าง

การพลีชีฟในการฝ่ากิเลสเราก็แบบเดียวกัน นี้ยิ่งเป็นเรื่องของบุคคลคนเดียวไม่เป็นเรื่องของอะไรด้วยแล้ว น้ำไหลบ่าไม่มีด้วยแล้ว มันก็ยิ่งพุ่งใหญ่เลย เอา มันจะสลักกีสอบ พึงชน่า อย่าว่าแต่สอบ ตายก็ตาย เราไม่เคยสอบทำความเพียรเป็นเวลา ๙ ปีนี้นะ แต่ว่าหนักมากที่สุดในชีวิตของเรานี้ไม่มีอะไรมาอุกหน้าได้เลย นอกจากการฝ่ากิเลสนี้เราทุกข์แสนสาหัส เราบอกแล้ว เอาไปติดคุกติดตะรางนี้ถ้าฝ่ากิเลสได้เช่นเดียว กับเราทำความเพียรนี้ เรายังคงติดคุก กีปึกช่าง เพราะไปนั้นจักตอกเหลาตลอดวันละ ๕ เลันพอฟ่าเวลาได้พันจากโทษแล้วออกไป ของเรานี้เอากิเลสตายเมื่อไรถึงจะได้ออก ถ้ากิเลสไม่ตายยังไงเราก็ต้องตายไปด้วยกัน นี่มันหนักตรงนี้น่ะ หนักจริง ๆ

การพูดอย่างนี้เรารู้ด้วยความที่เราทำเอง เข้าไม่ได้ทำกับเรา เราทำเองทุกอย่าง ที่ว่าไม่เคยสอบ เรากับกัวไม่เคยสอบ แต่เรื่องทุกขันนี่ทุกข์แสนสาหัส แต่ไม่เคยสอบ เอ้า ถึงขั้นที่จะตาย สอบไม่ต้องบอก ตายเลย โน่นฟังซิ เดี๋ดกับกิเลสชาดสะบันลงไป นี่อำนาจแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า มีหรือไม่มีมีมรรคผลนิพพาน ขอแต่เหตุให้มันดำเนินไปแค่ไหน ๆ ธรรมเปิดโล่ง ๆ ที่จะให้ผลสนองกันตลอดเวลานะ เมื่อไอนกิเลสเปิดทางเช่นเดียวกัน օกาลิกของกิเลส เอ้าเปิดไปทางกิเลส ไปที่ไหนก็เอาให้จม

ได้เลย ทางกิเลสนะ ถ้าเรื่องธรรมะ เอ้า เปิดเท่าไร fadingให้หลุดพ้นไปได้เลย ส่องผึ้งนี้ เสมอกันหมด

คำว่า บาปว่าบุญ นรก สวรรค์ มีมาดั้งเดิมก็ปกปัลป ผู้ดำเนินตามศาสตราเอก ที่สอนแล้วไม่ผิด สอนโลกจึงเรียกว่า สาวกชาตธรรม ตรัสไว้ขอบทุกอย่างแล้ว เอ้า ให้ปฏิบัติตามนี้ เป็นอื่นไปไม่ได้ว่างั้นเลย ถ้าเป็นอื่นไปได้พระพุทธเจ้าก็ไม่มีความหมาย การสอนโลกไม่มีความหมาย พระภูณายังทรงทราบเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็ไม่มีความหมาย เป็นศาสตรของโลกก็ไม่มีความหมาย แต่นี้เป็นยังไงศาสตรของเราเพียงองค์นี้ มีความหมายขนาดไหน ขนสัตวโลกให้หลุดพ้นจากทุกข์ไปมากขนาดไหน พระสงฆ์สาวกที่เป็นพระอรหันต์พ้นแล้ว ๆ มีจำนวนกี่หมื่นกี่แสนองค์ และวนอกจากนั้นก็เดินตามกันเป็นลำดับลำดามาจนกระทั่งทุกวันนี้ ที่พادบันไดเอาไว้แล้ว คือ ทาน ศีล ภาวนา นี้คือทางไปสู่ความสุขความเจริญจนกระทั่งถึงความพันทุกข์ พادไว้แล้วพวกเราจะทั้งหลายก็ดำเนิน

เพราะฉะนั้นผู้เดินตามมีอยู่ ผู้สอนไว้ถูกต้องแล้ว บันไดนี้ถูกต้อง ทางเดินถูกต้อง ผู้เดินตามทางมีอยู่ ถูกต้องแล้วด้วยกันทำไม่ถึง นั่นฟังซิ แล้วทำบาก็แบบเดียวกันไม่มีผิดกัน แม้จะเบียดเดียว สม่าเสมอด้วยกันเป็นสองฝ่าย อออกจากใจดวงเดียว กิเลสเกิดอยู่ที่ใจ ธรรมะเกิดอยู่ที่ใจ ถ้ากิเลสมีอำนาจมาก ติงออกไปทางกิเลสมัน ก็เป็นกิเลสเรื่อยไป ถ้าธรรมะมีเครื่องต้านทานทางนั้นก็ลดลง ๆ ถ้าธรรมะมีกำลังมาก ธรรมะก็ตีทางนั้นออก ๆ นี้จำให้ดีคำนี้นะ นี่เราได้ปฏิบัติแล้ว เรียกว่าเจ้าของหายสงสัย ทุกอย่างแล้ว ด้วยการทำเพ็ญตาม สาวกชาตธรรม ซึ่งเป็นทางเดินอันถูกต้องที่พระพุทธเจ้าทรงพادทางไว้แล้ว เราเดินเต็มกำลังของเรา ผลเป็นที่พอใจหายสงสัย สำหรับเราฝึกอบรมเราก็อย่างนั้น เหตุหนักขนาดไหนผลก็มาตามกันเลย ไม่ได้มีลดกัน เหตุอ่อนผลก็อ่อน เหตุเต็มหนี่ยวผลเต็มหนี่ยว เหตุพัดเต็มที่ผลก็เต็มที่เลย นี่แหละเหตุกับผลมาด้วยกัน ๆ

ที่นี้เวลาเรามาสอนพี่น้องทั้งหลายเราว่าอะไรก็เป็นอย่างนั้น เพราะสอนกลั่นออกมาจากหัวใจเราแล้ว เราไม่ได้มาสอนสู่สู่หัวนะ พูดให้มันชัดเจน เรากลั่นกรองออกมาจากหัวใจ อันไหนว่าถูก ๆ อันไหนว่าผิด ๆ ไม่ฟัน อะไรที่ถูกพุงเลย ๆ เพราะฉะนั้นจึงนำมาสอนลูกศิษย์ลูกหา นี่บ้านเมืองเราจะเจริญขึ้นมาแน่นหนามั่นคง เพราะความรักชาติ ความเสียสละด้วยความสามัคคีนี้เป็นทางถูกต้องนะ ให้พากันดำเนินบ้านเมืองเรารถ้าขาดอันนี้จะไม่มีอะไรเหลือ ใครจะเป็นมหาเศรษฐีเงินกองเท่าภูเขาไม่มีความหมาย จะด้วยกันกับโลกเขามันนั้นแหล่ ถ้าต่างคนต่างช่วยเหลือกันเต็มกำลังความสามารถขึ้นได้ทั้งนั้น นึกสอนวิธีขึ้นนะ ไม่ได้สอนวิธีพากติให้ล้มจนนะ ໄล

เบี้ยกันอยู่ตลอดเวลานี้ได้เท่าไร ๆ ถ้าชั้นวีกี ๕๕,๐๐๐ กอง ได้เท่าไรแล้วໄล่เพื่อจะ
หนุนให้มันได้ตามความมุ่งหมายของเรา เป็นอย่างนั้นนะ

เรางอนเต็มเหนี่ยวแล้วสำหรับโลกลนี้ คือเราไม่ส่งสัญในการสอน ได้ผลเป็นที่พอ
ใจทุกอย่าง นำมานสอนโลกเอกสารธรรมประเกทเดียวกันสอนจะผิดไปที่ตรงไหน มันแน่ใจ
ขนาดนั้นแล้ว จึงต้องเอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย คราวนี้ก็จะให้ได้ ๕๐๐ กิโล คือเราจะ
ให้ได้เป็นพัก ๆ ขึ้นไปจนกระทั่งถึงความมุ่งหมายที่ว่า ๑๐ ตัน พอ ๑๐ ตันแล้วเรา
ก็เลิกละ มันเลิกไปเอง หัวหน้าเป็นผู้พำดำเนินพาหุดกิทยุดไปเอง เวลาที่เรา
ตะเกียกตะกาย ราตุขันธ์จะอ่อนขนาดไหนเราก็ยังต้องบีกบีน เพื่อพ่นน่องชาวไทยเรานั้น
แหละ ไม่ได้เพื่ออะไรนะ เพื่อเรานี้ไม่มีเลย ราตุขันธ์เราทิ้งไปนานแล้วนะ ถ้าเราไม่เป็น
ห่วงใยกับโลกกับสังสารเรื่องราตุเรื่องขันธ์ทิ้งไปนานแล้ว

นี่รั้งมันไว้หลายครั้งพูดตรง ๆ อย่างนี้เลย คำว่ารั้งเป็นยังไง เมื่อมันอยู่ในฐานะ
ที่จะรั้งได้ ๆ นะ ถ้ามันพ้นจากฐานะแล้วแม้พระพุทธเจ้าก็ยังตาย พระสงฆ์สาวกทั้ง
หลายถึงขั้นที่รั้งไม่ได้แล้วตายด้วยกันทั้งนั้น นี้ยังพอรั้งได้รั้งเอาไว้ รั้งเอาไว้ช่วยโลก
ไม่ได้เพื่อช่วยเรา ช่วยมันหาอะไร ก็มันหมดทุกอย่างแล้วนี่นะ ความพากเพียรที่จะละ
กิเลสตั้งแต่วันกิเลสชาดสะบันลงไป เราไม่เคยมีความเพียรเพื่อละกิเลสแม้มีเม็ดหินเม็ด
ทราย พังซิ หายไหม หายกังวลไหม เรื่องกิเลสนี้เป็นยุ้งเหย่ก่อภวนทำลายมากที่สุด ต่อ
ถูกต่อสู้กับกิเลส เป็นทุกข้ออยู่ตลอดทั้งกิเลสเหยียบยำ ทั้งการต่อสู้กิเลสก็เป็นกองทุกข์
พอกกิเลสชาดสะบันลงไปเท่านั้น ไม่มีอะไรที่จะมาให้แก่นี้พูดจริง ๆ ได้ ๕๓-๕๔ ปีนี่
แล้ว ไม่เคยได้ทำความเพียรเพื่อฝึกกิเลส ฝึกกิเลสตัวไหนว่า ก็เห็นมันโล่งอยู่นี่ตลอด
เวลา

นี่ลัทธธรรมพระพุทธเจ้าจริงขนาดไหน สนุกสนาน ขอให้มันรู้ในหัวใจเจ้าของ
ไม่ทูลตามพระพุทธเจ้าแหละ เพราะธรรมเป็นอันเดียวกัน ปฏิบัติตามสาวกชาต
ธรรมแล้วเป็นอย่างนั้นด้วยกันนั้นแหละ ขอให้พากันยึดหลักเกณฑ์นั้น อย่าเชือกิเลส
นะจะพากันจมจริง ๆ กิเลสมันมีหมัดหนัก ๆ ตลอดเวลา ถ้าธรรมไม่มีหมัดหนักก็แก้
กันไม่ตก แล้วลงนรกได้ไม่ส่งสัย เรื่องกิเลสพาลัตวโลกใหลงนรกได้ เรื่องธรรมตั้งแต่
น้อยขึ้นไปมากพากันตลอดจนกระทั่งพันทุกข์ได้ไม่ส่งสัย นี้เป็นศาสตรองค์เอกสอน
ไว้ทั้งสองแห่งเลย ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

นี่พยายามเต็มเหนี่ยวแล้วสำหรับช่วยพื่นน่องชาวไทยเรา เต็มกำลังความสามารถ
ทุกด้านทุกทาง แต่ก็รู้สึกว่าโชคคลาภava สำนักบรรดาพื่นน่องทั้งหลายก็ต่างคนต่าง
พร้อมหน้าพร้อมตา กัน ต่างคนต่างเสียสละ มีมากมีน้อยหนุนเข้ามา แต่ก่อนเราก็ไม่
เคยได้ยินว่าได้ทองคำมาถึงขนาดนี้คือ ๕ ตันกว่า นี้เป็นมาได้ยังไงฟังซิ เวลาที่มองคำ

เราได้ถึง ๕ ต้นกับ ๒๘๐ กว่ากิโลแล้วนะ นี่ที่ได้มารีบร้อยแล้ว มากยังไง มา เพราะอะไร ก็เพราะความรักชาติ ความเสียสละของพื่น้องทั้งหลายที่เชือฟังหัวหน้านั่นเอง ไม่ใช่อะไร หัวหน้าก็เราตั้งใจไว้แล้วจะไม่พาพื่น้องชาวไทยให้ล่มจม พาฉุดพาลากขึ้นนีนะ เต็มกำลังความสามารถของเราจนมาถึงบัดนี้

นี่ขาดอยู่กีกอง ๆ ก็ไม่เบี้ยวอยู่เดียวนี้ มีหนำซ้ำยังจะเดือดร้อนถึงหมูถึงหมา ไปเรียกหมามาประชุมอีก มันถอยเมื่อไร เหอ หมดคนที่ประชุมแล้วไม่ได้กับคนแล้วไปประชุมหาหมา หมาตัวไหนมีกีตัวเรียกมาประชุมให้หมด หมู หมา เปิด กี เรียกมันมาในวัดเต็มหมด เรียกมันมาประชุมช่วยหัวหน้าชิ เช้าใจใหม่ มันต้องอย่างนั้นซิเวลาเอามันต้องถึงพริกถึงขิง แต่นี้ยังไม่เรียก หมาเราก็ยังอยู่สบายนะ ๆ ไอกีจะเห่า ๆ เถอะ ยังไม่ประชุมเวลานี้ ประชุมพวgnี้ก่อน ประชุมพวgnี้หมดทั้งตดทั้งชี้ไม่มีเหลือแล้ว เราจะประชุมหมา เช้าใจใหม่ พวgnี้หมดแล้วบางทีหมามันจะมีปากเปรอะขึ้นมา หมดแล้วหมดอะไร หมดทั้งชี้ทั้งตดเรากับอกเข้าใจหรือ ประชุมกันแล้วกูจะมาเอกับสูแล้วนะ สูมีอะไรเอกอกมา เช้าใจหรือ นี่จะให้เป็นพัก ๆ และก็จะถึงจุดหมาย

ชาติไทยของเรานั้นชาติพึงชิ ๖๒ ล้านคนหายใจโลงไปด้วยกันหมดนะ พอท่องคำซึ่งเป็นหัวใจของชาติเข้าสู่จุดปุ๊บเท่านั้น กระจาบไปหมดเป็นความอบอุ่นทั่วหน้ากันท่องคำ ๑๐ ตันมีได้ยังไง ปกติจะให้มีทองคำมาอย่างที่ว่านี้จะมีไม่ได้ ตั้งแต่ ๕ ตันก็มีไม่ได้นะ ออยู่ ๆ ก็มีขึ้น เอาทองคำมายกให้เรา ๆ ไม่ต้องเดือดร้อนวุ่นวายกับผู้หนึ่งผู้ใดนี้ไม่เห็นมี ก็เมื่อเป็นอย่างนั้น มันจำเป็นที่พวกร้าวทั้งหลายแม้จะเป็นทุกตะเข็บใจ แต่เรายังพอจะฟังจะเหียงช่วยชาติของเราราได้ออยู่ เอ้า ต่างคนต่างหนุน มันก็ได้มานึง ๕ ตันแล้ว นี่ผลแห่งการอุตสาหพยาภยมเห็นมาแล้ว นี่เราจะพยาภยให้ได้จุดที่หมายแล้ว หายใจโลงทั่วประเทศไทย

นี้แหล่ะที่ว่าท่านทั้งหลายสร้างมหาศุล อุ้มชาติไทยทั้งชาติจะไม่เป็นมหาศุลได้ยังไง เราทำบุญให้ทาน ทำมาหากันนี้เป็นกุศล ๆ ตลอด นี้เวลาสายกคนทั้งชาติ ซึ่งกำลังจะล่มจมกันทั้งประเทศชั้นสูงความผาสุกเย็นใจหายใจโลงนี้ ทำไม่จะไม่มีอันสิ่งสักมากกว่า สมบัติของเราเข้าสู่คลังหลวงแน่นหนาจนคง หัวใจของเราโลงไปหมด เห็นประจักษ์อยู่นี้ ให้ต่างคนต่างอุตสาหพยาภยนะอย่าถอย ถ้าจะเป็นยังไงแล้วหัวใจจะคอยเตือนเอง ๆ ทุกอย่างนั้นแหล่ะ เราแน่ใจในการเตือนพื่น้องทั้งหลาย เพราะดำเนินมาตามธรรมตั้งแต่ต้นจนสุดความสามารถของเราแล้ว เราหายลงสัยทุกอย่าง นำธรรมที่หายลงสัยมาสอนโลก

อย่างพระพุทธเจ้าท่านนำธรรมจากศาสตรองค์เอกที่หายลงสัยแล้ว มาสอนโลกได้ผลเป็นที่พอพระทัย อันนี้ก็ธรรมอันเดียวกัน สอนโลกก็ต้องสอนแบบเดียวกัน ผลก็

ต้องได้เป็นลำดับลำดานี้ ขอให้เมืองไทยเรามีความสงบร่มเย็น มีความพร้อมเพรียง
สามัคคีกัน อย่าไปถือสื้อสถากัน เล็ก ๆ น้อย ๆ ค่อยถือสื้อสถาฯ แล้วก็ด庠งกันแล้วก็
เป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมา ตั้งแต่เล็กจนถึงใหญ่เลี้ยงหมดทั้งประเทศไทยนะ เรื่องของบุคคล
แต่ละคน ๆ เป็นเรื่องเล็กน้อยอย่าเอาเข้ามายุ่งกวนส่วนรวมที่เป็นเรื่องใหญ่โตที่สุดนี้ให้
เลี้ยงไป ให้เกิดความกระทบกระเทือนเสียหายมากนะ ถ้าว่าเป็นโภษก์เป็นโภษมาก คน
ทำซ้ำกับคนทั้งชาติมีโภษมากขนาดไหน เช่นเดียวกับคนทำดีต่อคนทั้งชาติมีอานิสงส์
มากขนาดนั้นเหมือนกัน เอาละ พากันจำเรานะ เอาละ เอาแค่นี้ก่อน

เช้าวันที่ ๒๗ กฐานีได้แล้ว ๗๖,๗๑๖ กอง ยังขาดอยู่อีก ๗,๒๕๔ กองเวลาหนึ่ง
มันลดลง ๆ อย่างนี้ละ

อ่านธรรมะหลวงตามหาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.or.th